

Mars 2020 Rundbrev ☺ 05

Kära vänner,

Att det kan vara sååå komplicerat att renovera en väg! 18 kilometer. Bakgrunden är följande: Den lilla orten Madzia ligger i Kinkala Kommun, ungefär 14 km norr om Kinkala. Från Kinkala till Madzia finns det två vägar över savannen, genom lite skog och i ganska ”kullig” terräng. Den ena vägen, via Yokama, förstördes av ett jordskred för många år sedan medan den andra vägen lite längre österut saboterades under inbördeskrigen på 90- och 2000-talet. Till slut blev vägen så dåligt att det bara gick att köra moped/MC i ett av spåren. Folk som skulle till sjukhuset i Kinkala var alltså tvungna att åka motorcykel dit och INGA större bilar kunde köra. Ingen avsättning för jordbruksprodukter, ingen ”Handelsbil” kunde komma fram till Madzia. Som väl är ligger Madzia vid järnvägen och ett och annat godståg går faktiskt förbi, men också järnvägen är katastrofal och det går inte längre några persontåg på sträckningen förbi Madzia.

När så Equmeniakyrkan, för något år sedan fick ett arv – från en ”gammal missionär” där pengarna öronmärkts för ”Humanitära insatser i Kongo” beslutades det att en del av summan skulle användas av ASUdh (där Anne är Direktör) för att öppna upp vägen till Madzia. Beslut togs av ASUdh och arbetet började.

Fas 1: ”Entrepreneuren”

Efter ett tags letande, rekommendationer från en eller några anlätades en vägbyggentreprenör med verksamhet i Kinkala. Många samtal fördes och diskussioner om väghyvlar och grävsopor, lastbilar som lastade X kubikmeter sand / jord / laterit osv. La Directrice lärde sig en helt ny vokabulär av franska ord som handlade om vägar och vattenavrinning och olika vägmaskiner. Så småningom skrevs kontrakt och fastställdes tider och bygget kunde börja.

La Directice (Anne) åkte till Kinkala och hade samtal med Prefekturen och Regions-styrelsen och alla andra som skulle samtalas med. Vi åkte igen till Kinkala och kallade dit den lokale pastorn och hade en minigudstjänst på den plats

där vägrenoveringen skulle börja och satte upp en 4 meter hög ”Vägprojektskylt” som talade om att ”Här skall vägen renoveras hela vägen till Madzia”, med namn på Projektansvariga, Genomförare (Entreprenören) och Finansiärer (ASUdh). Sedan hände ”Ingenting”. Efter en vecka stod det klart att Entreprenören menade att den ansvarige ”traditionella prästen” i Madzia ”beklagat sig” för att han inte hade fått vara med på ”mötet” i Kinkala och därför skulle be anfäderna sabotera vägbygget, om han inte fick 50.000 cfa (800 sek) så att han kunde genomföra de riter som måste genomföras. Han skulle dessutom sätta ”Ont” på entreprenören. Entreprenören var alltså skraj och kunde inte börja... förrän ASUdh hade gjort om öppningsceremonin.

Det gjordes en NY ceremoni. Denna gång var under-prefekten med och det hölls tal och en massa fint folk var med. Och någon dag senare fick ”översteprästen” från Madzia gå före en massa människor längs vägen och vifta med sin oxsvansvifta och prata med anfäderna. Han stannade också vid första bäcken och pratade med de andar som ansvarar för vattnets flöden. Anne fick skicka upp en utmattad duva i luften. Den flög när den först fått dricka lite vatten vid bäcken ... Allt gjordes som det skulle och alla var nöjda. Också Entreprenören, för han hade fått sin överenskomna ”första betalning” på 30 %. Sen hände...ingenting.

För se det visade sig att Entreprenören var en lurendrejare som var skyldig en massa folk pengar och hade flera oavslutade projekt på gång. Och han ägde inte ens de maskiner som han lovat skulle jobba. Och de som hade maskiner ville inte hyra ut till honom...eftersom de misstänkte att de inte skulle få betalt. Så, ALLT stod still.

Fas 2: Kinesen

ASUdh fattade beslut om att ”köra vägbygget” i egen regi, La Directrice satt i nya förhandlingar, med nya människor om andra maskiner och tider och pengar. De hittade en Kines som ”minsann hade vägmaskiner”. Under tiden gjordes ansträngningar att få tillbaka en del av pengarna från Entreprenören. I Sverige hade man kunnat stämma honom för avtalsbrott, men Kongo är, i många avseenden, INTE som Sverige.

Kinesen påpekade noga att han var kristen och hade ALL den utrustning som behövdes. Nya kontrakt – med kortare löptider – skrevs och viss utrustning transporterades från Brazzaville till Kinkala. Bland annat en Caterpillar från 1950-talet som gick sönder hela tiden. Flera gånger om dagen. Den jobbade ett par timmar...sen var den trasig, reparerades, och jobbade och gick sönder.... Så höll det på. Allt eftersom dagarna gick visade det sig att inte heller Kinesen ägde de maskiner som han hyrde ut. ASUdh hade tecknat ett tiodagars avtal med honom, men han gick med på att ändra det till fem dagar. De kom överens om slutbetalning av kontraktet.... Och när han kom för att få betalt hade han med sig en kallelse till Anne och väginspektören. Från Säkerhetspolisen. La Directrice och Kontrollanten skulle till Säkerhetspolisen! Krismöte på ASUdh's kontor. Någon

kom på att ASUdh (som internationell NGO) lyder under Utrikesministeriet. Om någon har klagomål att anföra mot ASUdh så MÅSTE kallelsen komma från UD.

Anne gick alltså inte till SÄPO, kontrollanten gjorde (trots att han var kontrakterad av ASUdh och alltså i dess beskydd), Han fick vänta en hel dag på en överste som aldrig kom till sitt kontor, men som han – genom ett fönster – såg stå och tala med Kinesen, som alltså var hans kompis. Och någon annan berättade att ”Jodå, kinesen är kompis med många här på SÄPO. Det är bra om man vill orsaka problem för någon annan.”

Vägkontrollanten som var en trevlig man blev alltså av med en dag... utan anledning. La Directrice har, så vitt jag vet, inte haft mer med kinesen att göra. Hur som helst tecknades nya avtal och överenskommelser med vägmaskinägarna och vägbygget fortsatte.

3. Om Drivmedel

En vägmaskin dricker en faslig massa diesel när den jobbar. Cirka 200 liter om dan är inget underligt. Det som är underligt är att ”Macken” i Kinkala inte hade någon Diesel. Dominique (vår chaufför) och jag var runt på Marché Total och handlade upp alla begagnade 25.liters oljedunkar vi kunde få tag på. Andra handlade andra dunkar. SÅ småningom hade ASUdh fått tag på 40 st 25-liters dunkar. Under de första tre vägbyggesveckorna gick en bil skytteltrafik mellan Kinkala och Brazzaville (6 mil) för att fylla dunkar med Diesel. ASUdh tecknade ”avtal” med den västligaste Macken i Brazza, för att få garanterad leverans. Sedan var det bara för Dominique och Daniel (verkstadschefen) att köra, fram o tillbaka. Vår bil tar 18 dunkar. Så fort någon skulle till Kinkala fick han ta med sig Dieseldunkar. Så höll det på. Sedan, ganska plötsligt, en lördag, hade macken i Kinkala fått 6.000 liter Diesel. Det inhandlades 2 st 1000-liters cisterner och dessa fylldes ”lokalt”. Inte bara det. ASUdh lyckades förhandla med MACK-ägaren om att denne skulle ”spärra” 4.000 liter till ASUdh. Vilket han gjorde. Macken i Kinkala har alltfört Diesel, så de transporterna görs inte längre. Men dunkarna används fortfarande.

Nu visade det sig att de tunga lastbilarna som hämtar laterit till vägytan måste köra en sandväg över savannen till laterit-brottet. Den sträckan är ca 24 kilometer. Vägen de kör har blivit så uppkörd att bycheferna klagar. Så ASUdh har fått hyvla och bereda vägen på andra ställen än det egentliga vägbygget. Men vägbygget fortsätter. Nu har de (maskinerna) tagit sig upp för de värsta kullarna och berett vägen... och uppe på platån är det nu rena ”motorvägen” fram till Madzia. Men... pengarna tryter. ... att det kan vara så krångligt att renovera en väg.

4. Carls jobb

Under tiden har jag genomfört några kurser i kontextuell teologi (globalt), i Afrikansk teologi och i Afrikas Kristna Historia. Eleverna kommer för det mesta på föreläsningarna, utom om det regnar. Vi har haft lärarmöten om den

katastrofala ekonomin, jag har fått i uppgift att utreda hur ett IT-baserat Distansundervisningssystem skulle kunna se ut. Jag jobbade med det i Lund på 1990-talet när jag hade 50% tjänst på Fort-och vidareutbildningsenheten. Dessutom har jag ansvar för att hitta nån som kan bygga UPB's hemsida. Domänen är klar. Den har jag parkerat i Sverige. www.uniprobrazza.org Kolla INTE sidan, där finns inget. Om det är någon som skulle kunna hjälpa till att bygga en "enkel men fungerande webbplats" så säg till. Andra möjligheter kan diskuteras. Maila till mig: csundbergswe@gmail.com.

En söndag i månaden predikar jag på engelska i "Min" församling. Där är jag näst äldst. Det är ungdomsgudstjänst varje söndag. Massor av lovsång och dans och kul. Nu har vi börjat med förbön i gudstjänsten. Många kommer fram. Kyrkan som rymmer 250 pers (fullpackad) är ibland nästan full. För det mesta är vi runt 150. På Engelska, i Kongo Brazzaville. Många östafrikaner, sydafrikaner, en del kineser och andra asiater samt en massa kongoleser som tycker att gudstjänst är "roligare" på engelska.

5. Avslutning

I allt detta ÄR Gud. Och vi får vara med. Tacksägelse och Böneämnen finns det gott om. De två viktigaste förbönsämnena just nu är 1. VÄGEN och 2. Att Kongo-Brazzaville skall slippa Corona. NOLL fall hittills. Tacksägelseämnen: 1. Att vi är friska och får vara här och jobba. Vi känner båda att vi "Behövs". Det är inte alla i vår ålder som får känna det. 2. Att vi får träffa så många som VILL samarbeta och som vill göra det "ärligt".

För det mesta har vi elström och för det mesta har vi vatten. Mat har vi alltid och vi unnar oss att emellanåt kaka glass på La Mandarine, eller köpa Pain au Chocolat till alla på kontoret. Vi har goda vänner runt omkring oss och vi trivs med tillvaron. En sak hoppas vi – att vi skall kunna komma hem till Kyrkokonferensen i mitten av maj...dvs om inte Corona sätter stopp för ALLT i hela världen. Därför ber vi om vishet och klokskap till världens ledare och om "hälsomedvetenhet" för alla. Här upplever vi ingen Corona-panik men många Kongoleser är lättlurade och det finns massor av fake-news. Vi gör som det står i Ordspråksboken 17:27 b. "En förståndig man håller huvudet kallt". Paulus upprepar det i sitt andra brev till Timotheos (4:5a) "...håll alltid huvudet kallt,...".

Slutligen. På bara några veckor är ingenting längre sig likt, någonstans. Gränser stängs, skolor stängs. Världens marknader har problem (dyker), restauranger i Italien står tomma...och i Halmstad. Ingen vågar ta i någon annan. Folk lider, ångesten lurar överallt. Och vi översköljs med information, från överallt och alla. Mitt i allt detta är DU och JAG/VI. Var vänliga mot varandra, uppmuntra och glädj varandra och sprid inga falska rykten. Gud är nära i allt, också idag.

Era vänner i Kongo Brazzaville

Anne och Carl